

men i teksten, hvor vi er enige om at udgifterne ikke kan stige. Der er et loft over udgifterne. Det er den samme budgetmetode, som vi brugte gennem 10 år. Dette loft er sænket. Det er 5 mia. kr. lavere i 1995 end i 1994, og der skal findes kompenserende besparelser, hvis udgifterne stiger. Det anser vi måske som det vigtigste overhovedet i aftalen.

Så lige en ganske kort bemærkning til hr. Bjørn Elmquist: Når jeg brugte Storm P., så skal man jo se tegningen og forstå hans finurlighed. For sandheden var jo, at han kun tog halvdelen af halen. Det fremgår nemlig af tegningen, at hunden vifter med resten og ser glad ud, mens den modtager den del, der er skåret af. Og det er et billede på den miljøpolitik, som miljøministeren lægger frem.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg kender godt den tegning, og jeg synes, den er fremragende; noget bedre end hr. Thor Pedersens forsøg på i ord at beskrive, hvad den går ud på.

Men det, der kalder mig herop, er, at jeg godt over for fru Anne Birgitte Lundholt vil have én ting sat på plads. Fru Anne Birgitte Lundholt mente at kunne fastslå, at hr. Jørgen Estrup, vores gruppeformand og forsvarsordfører, skulle være blevet sat på plads af finansministeren. Nu ved jeg ikke, om man i den konservative gruppe opererer med den slags ting, men det gør vi ikke hos os, og det gør vi heller ikke i vores regeringsamarbejde.

Hr. Jørgen Estrup sagde det, som vi stadig væk mener er den korrekte udlægning, nemlig at denne budgetreguleringskonto, den positive på 690 mio. kr., kan udmøntes, i det omfang de fem partier, der står bag forliget, er enige. Disse 690 mio. kr., sagde jeg i går, da vi drøftede ændringsforslaget – men vi tager et dacapo for fru Anne Birgitte Lundholt – er lagt ned i en kasse, denne kasse har fem låse, hver lås har selvfølgelig en nøgle, og hvert af forligspartierne har en nøgle. Og skal der låses op, så skal alle fem have nøglen op af lommen.

At så punkt 18 om forsvaret i finansforliget lyder, som fru Anne Birgitte Lundholt læste op her, ja, det læste jeg faktisk op allerede i går, så jeg kender det godt, men det er så en del af vore forhandlinger. Der står: En forhøjelse i de resterende forligsårs i forhold til det nye forsvarsforligs budgetrammer.

Jamen når vi skal til at forhandle de budget-

rammer, så vil vi da have i tankerne, hvor meget der står tilbage på denne budgetreguleringskonto, og så finder vi ved hjælp af dét frem til, hvad vi synes er forsvarligt. Det er muligt, at De Konservative har en anden måde at finde frem til deres beløb på, men udgangspunktet vil selvfølgelig være, som jeg før sagde til hr. Thor Pedersen, at vi får en udredning af forsvarlets opgaver i fremtiden; derefter træffer vi nogle politiske beslutninger, og i lyset af det sætter vi tal på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har bedt om en kort bemærkning for at kommentere de hjørner af finanslovforliget, der vedrører forsvaret. Jeg synes i virkeligheden, De Radikale slipper for let af sted med at fastholde, at det, der var aftalt på forhånd, altså besparelsen på de 690 mio. kr., er en kolossal sejr.

Hvis – og det er også i forhold til hr. Bjørn Elmquists udtalelser – man kigger på den internationale situation, så er der her i foråret afgivet en rapport fra Rådgivnings- og Analysegruppen, som blev nedsat af forsvarsministeren, og som konstaterer, at det gamle trusselsbillede er væk. Der står ordret, og jeg citerer efter hukommelsen, at det i dag er umuligt at se nogen militær trussel mod Danmark.

Det er altså inden for den ramme, man diskuterer de nuværende forsvarsbesparelser, og dér synes jeg, at det er vigtigt også i denne debat, at De Radikale bevarer det internationale overblik – jeg kan se, De Radikales forsvarspolitiske ordfører også er til stede – det er jo en kendt sag, at bl.a. et NATO-land som Holland har aftalt meget, meget store forsvarspolitiske besparelser. Det har det gjort under indtryk af den internationale situation.

Min melding fra SF er, at vi meget gerne vil være med til at diskutere forsvarsbesparelser i den kommende tid. Så hvis De Radikale føler behov for allierede – ikke alene til at fastholde den situation, der var aftalt, selv om det selvfølgelig også kan betegnes som en sejr, men trods alt en af de mere begrænsede – til i virkeligheden at lave en militær omlægning, der svarer til de sikkerhedspolitiske forhold i Europa i dag, så får De Radikale brug for en allieret, der hedder SF, og ikke en allieret, der hedder Venstre og De Konservative.